

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marcello Costa

Προδικαστικό ερώτημα

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερωτάται επί της ερμηνείας που πρέπει να δοθεί στα άρθρα 43 και 49 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε σχέση με την ελευθέρια εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα των αθλητικών στοιχημάτων, προκειμένου να εξακριβωθεί αν οι εν λόγω διατάξεις της Συνθήκης επιτρέπουν ή όχι εθνική κανονιστική ρύθμιση επιβάλλουσα κρατικό μονοπώλιο και σύστημα παραχωρήσεων και αδειών καθορισμένου αριθμού, το οποίο προβλέπει: α) εν γένει προστασία των δικαιούχων παραχωρήσεων οι οποίες χορηγήθηκαν σε προγενέστερο χρόνο βάσει διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας αποκλείστηκε παρανόμως μέρος των επιχειρηματιών του τομέα· β) διατάξεις οι οποίες εξασφαλίζουν εκ των πραγμάτων τη διατήρηση των εμπορικής φύσεως δικαιωμάτων που εκτήθησαν μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας αποκλείστηκε παρανόμως μέρος των επιχειρηματιών του τομέα (επί παραδείγματι, μέσω της επιβαλλόμενης στους νέους παραχωρησιούχους υποχρέωσης να εγκαταστήσουν τα σημεία παροχής των υπηρεσιών τους πέραν της κατ' ελάχιστο όριο οριζόμενης αποστάσεως από τα ήδη λειτουργούντα πρακτορεία)· γ) περιπτώσεις εκπτώσεως του παραχωρησιούχου και καταπτώσεως εγγυήσεων ιδιαίτερος μεγάλου ύψους εις βάρος αυτού, μεταξύ των οποίων η περίπτωση κατά την οποία ο παραχωρησιούχος επιδίδεται, άμεσα ή έμμεσα, σε διασυννοριακές δραστηριότητες σχετικές με παίγνια εξομοιούμενα με εκείνα που αποτελούν αντικείμενο της παραχωρήσεως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corta Suprema di Cassazione (Ιταλία) στις 9 Φεβρουαρίου 2010 — Ugo Cifone κατά Giudice delle indagini preliminari del Tribunale di Trani

(Υπόθεση C-77/10)

(2010/C 100/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte Suprema di Cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Ugo Cifone

Προδικαστικό ερώτημα

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερωτάται επί της ερμηνείας που πρέπει να δοθεί στα άρθρα 43 και 49 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε σχέση με την ελευθέρια εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα των αθλητικών στοιχημάτων, προκειμένου να εξακριβωθεί αν οι εν λόγω διατάξεις της Συνθήκης επιτρέπουν ή όχι εθνική κανονιστική

ρύθμιση επιβάλλουσα κρατικό μονοπώλιο και σύστημα παραχωρήσεων και αδειών καθορισμένου αριθμού, το οποίο προβλέπει: α) εν γένει προστασία των δικαιούχων παραχωρήσεων οι οποίες χορηγήθηκαν σε προγενέστερο χρόνο βάσει διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας αποκλείστηκε παρανόμως μέρος των επιχειρηματιών του τομέα· β) διατάξεις οι οποίες εξασφαλίζουν εκ των πραγμάτων τη διατήρηση των εμπορικής φύσεως δικαιωμάτων που εκτήθησαν κατόπιν διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας αποκλείστηκε παρανόμως μέρος των επιχειρηματιών του τομέα (επί παραδείγματι, μέσω της επιβαλλόμενης στους νέους παραχωρησιούχους υποχρέωσης να εγκαταστήσουν τα σημεία παροχής των υπηρεσιών τους πέραν της κατ' ελάχιστο όριο οριζόμενης αποστάσεως από τα ήδη λειτουργούντα πρακτορεία)· γ) περιπτώσεις εκπτώσεως του παραχωρησιούχου και καταπτώσεως εγγυήσεων ιδιαίτερος μεγάλου ύψους εις βάρος αυτού, μεταξύ των οποίων η περίπτωση κατά την οποία ο παραχωρησιούχος επιδίδεται, άμεσα ή έμμεσα, σε διασυννοριακές δραστηριότητες σχετικές με παίγνια εξομοιούμενα με εκείνα που αποτελούν αντικείμενο της παραχωρήσεως.

Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-80/10)

(2010/C 100/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Jimeno Fernández και Α. Μαρκουλή)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

— να διαπιστωθεί από το Δικαστήριο ότι η Υπουργική απόφαση 552 της 25^{ης} Αυγούστου 2004 της Ελληνικής Δημοκρατίας όπως αυτή έχει τροποποιηθεί μέχρι και την 8^η Σεπτεμβρίου 2008 και συγκεκριμένα το άρθρο 4 παράγραφοι 2, 4, 5, 7, το άρθρο 5 παράγραφοι 4, 5, 6, 7 και το άρθρο 6 παράγραφος 2 αυτής, παραβιάζουν τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφοι 1 και 6, του άρθρου 15 παράγραφος 1, του άρθρου 16 παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 18 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004.

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εν λόγω Υπουργική απόφαση σχετικά με τους επίσημους ελέγχους σε δημητριακά κατά την εισαγωγή τους από τρίτες χώρες απόφαση δεν συμβιβάζεται με συγκεκριμένες διατάξεις του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004.